

skrev Anviisningsordren paa Regningen, skal Regningen nu paa en Maade udfærdiges dobbelt, nemlig ogsaa paa Anviisningsblanketten; derefter skal den noteres af Bogholderen, og den skal noteres efter det dobbelte Bogholderi, det bliver en Indførsel, saavidt jeg veed, paa fire forskellige Steder; saa skal den in duplo kvitteres, sendes ind med Maanedsextrakter og træde frem i Regnskabet. Dette er en meget forviklet Forretningsgang, og der er en Ulempe til derved, nemlig det overordentlig forøgede Arbejde. Disse Udgiftsbilag til Regnskabet udgjøre et ikke lidet Antal; jeg har saaledes ladet mig opgive for Præstø Amts Vedkommende, at Antallet af Bilagene til Amts-Repertitionsfondens og Veikasseregnskabet for 1861 — 1862 har været over 3,000, og deraf vil jeg blot anføre, at Bilagene til Regnskabet for Veivæsenet udgjøre 2,600; disse maae nu tripleres, thi man kan ikke som hidtil skrive Anviisningen paa Regningen, men Regningen maa opføres paa Anviisningen og den skal udstedes in duplo; der ville altsaa i det nævnte Tilfælde blive tre Gange 2,600 istedetfor 2,600 Bilag. Enhver vil kunne sig sig selv, hvilket forøget Arbejde dette er og hvilken forøget Masse af Papirsstykker eller Bilag, det giver, og de Vanskeligheder, som dermed følge. Dette vil være gennemgaaende, og hvad vindes saa derved? Derved vindes ikke videre end hvad man har nu. Man vil, naar der efter det Forslag, jeg har tilladt mig at gjøre, føres en Hovedbog og en Anviisningsbog ved Amtet, og en Hovedbog og Kassebog hos Amtsforvalteren, have det Samme, som man vil faae ved denne langt mere forviklede Forretningsgang. Jeg veed ikke, at der nogeninde paa Grund af Regnskabsordenen har fundet Misligheder Sted med Hensyn til Kassebeholdningen for Amts-fonden, og kan man ved det simple Regnskabsvæsen opnaae det Samme, at der ikke stæer Misligheder, veed jeg ikke, hvorfor man for at udføre et Princip, thi det maa jeg erkjende, at et saadant gaar igjennem Lovforlaget, skal belemre Forvaltningen med saa besværlige Ting. Det er denne Betragtning, som gjør, at jeg ikke kan finde mig i den mere ubvidebe men ogsaa mere forviklede Regnskabsorden, som er foreslaaet. Der er en anden Betragtning, som

jeg egentlig frymper mig ved at udtale, fordi det kunde see ud, som om mere personlige Grunde vare der tilstede, men iagtet det er mig ubehageligt, troer jeg det er min Pligt at udtale det; thi det er Noget, der maa komme i Betragtning. Det er, at det vil være en nødvendig Følge af hvad der foreslaaes, at et forøget Kontorpersonale paa Amtskontorerne vil være fornødent, thi een Mand kan ikke udføre det Arbejde, som vil komme til at paaligge Amtsraadssekretæren og Amtsraadets Bogholder med de øvrige Ting, som nu ere paalagte ham; saaledes som det hidtil er skeet ved den ene Mand, som i Reglen udfører disse Forretninger paa Amtskontoret, eller som i alt Fald bærer Ansvar, nemlig Fuldmægtigen. Han kan efter min Overbeviisning ikke vedblive at udføre de Forretninger, han hidtil har haft, og tillige udføre disse Forretninger. Det er altsaa ligefrem en Udgift, som jo ikke vil falde Amtmanden til Last — derfor kan jeg nævne det — som kunde undgaaes. Naar jeg nu skal nævne de enkelte Forslag, jeg har tilladt mig at stille, saa ville de Herrer see, at jeg i det første Forslag under Nr. 12 Sp. 321 har meent, at det omtrentlig skulde blive saaledes som hidtil med Hensyn til Anviisningsvæsenet, at nemlig Anviisningen saavidt som muligt skulde skrives paa Regningen, og at Kvitteringen skal gives paa Anviisningen. Det vil være nødvendigt, for at man altid kan have den behøvrige Oversigt over Kassen, at der føres foruden Anviisningsbogen, som allerede føres ved Amterne, endvidere en Hovedbog, som i Almindelighed ikke har været ført. Jeg har prøvet paa at føre en saadan og har fundet Nytte deraf, idet man derved ikke alene altid har Kontrol med, hvorledes Kassen stiller sig hos Amtsforvalteren, som er Kasserer, men ved Amtet selv kan see, hvorledes de enkelte Udgiftsbrancher stille sig, hvorvidt de enkelte bevilgede Beløb ere overstredne, eller om der er en Beholdning, hvorledes man skal sørge for, at Manglerne kunne afhjælpes, o. s. v. Det Nye, jeg altsaa mener der navnlig er nødvendigt ved Amterne, er en Hovedbog, hvori Anviisningerne strax skulde noteres af Amtsraadets Bogholder, som nu tillige skal være Kasserer. Da efter Lovforlaget Ræmmerkasserne skulde